

[Jytte Hilden]

synes vi også, det er urimeligt med den gigantiske kampagne, som visse borgerlige politikere har sat i gang i forbindelse med dette lovforslag.

Støtter (KF):

Jeg kan forsikre fru Jytte Hilden, at det også var en overraskelse at læse betænkningen vedrørende denne sag. Det var især overraskende at konstatere, at den socialdemokratiske gruppe havde tilsluttet sig forslaget om, at samboende personer af samme køn isoleret skal have positiv særbehandling i arveafgiftsmæssig henseende.

Efter at have studeret socialdemokratiske ordføreres indlæg mente jeg, der var forståelse for, at dette problem skulle ses i bredere sammenhæng og skulle løses, når vi havde fået betænkningen fra kommissionen.

Jeg finder, at forslaget er i konflikt med almindelig retsbevidsthed, og at det bliver vanskeligt her og nu at finde forståelse i befolkningen for denne forskelsbehandling mellem på den ene side samboende homoseksuelle par og på den anden side samboende mand/kvinde-par og samboende søskende.

Efter vor opfattelse kan ønsket om at forbedre den afgiftsmæssige stilling for homoseksuelle par ikke med rimelighed begrunde, at disse personer skal betale et langt mindre beløb i arveafgift, end når det drejer sig om samboende mand og kvinde. Det er heller ikke rimeligt, at forslaget stiller samboende søskende væsentligt ringere end homoseksuelle.

Mindretallet har i betænkningen fået optrykt et bilag fra ministeriet for skatter og afgifter, der viser, hvordan gennemførelsen af forslaget vil stille befolkningsgrupper arveafgiftsmæssigt i en række tilfælde.

Tallene understreger min påvisning af urimelighederne, og jeg skal nævne et enkelt eksempel. Når den ene af et homoseksuelt par dør og forudsætningen om testamente og fælles bopæl er opfyldt, skal den længstlevende af en arv på 250.000 kr. betale 20.490 kr. Men drejer det sig om samboende mand og kvinde, skal længstlevende i samme situation betale 132.940 kr. i afgift af de 250.000 kr. Tallene taler for sig selv. Jeg beklager i og for sig, at vi i denne medmenneskelige sag skal inddrage kroner og øre. Lovgivnin-

gen om samlivsforhold i og uden for ægteskab er imidlertid kompliceret og omhandler også skatter og afgifter.

Mindretallet i udvalget har forsøgt at komme i forhandling med flertallet, men desværre forgæves. Flertallet ønskede ikke en forhandling, og det er beklageligt, fordi vi derfor heller ikke får en forudgående offentlig debat. Etiske holdningsskift af denne karakter bør kunne gennemføres efter en grundig offentlig debat og oplysningsvirksomhed. Jeg henviser i denne sammenhæng til kommissoriet for kommissionen til belysning af homoseksuelles situation i samfundet.

I dette kommissoriiums tekst anses det for ønskeligt, at der sideløbende med kommissionens arbejde foregår en offentlig debat om homoseksualitet og de homoseksuelles livsvilkår, og det synes jeg er rimeligt og hensigtsmæssigt. Jeg ved også, at kommissionen har nedsat et underudvalg, der skal se på de vigtigste systematiske undersøgelser vedrørende disse medborgeres livsforhold.

Men det skal altså ikke så være. Jeg må afvise fru Jytte Hilden, når hun siger, at vi forsøger at hindre flertallet i at gennemføre flertallets vilje – det kan vi jo ikke – men vi har lov til at bemærke, at vi blev overraskede over betænkningen, og vi fik ingen mulighed for at forhandle, ligesom vi ikke har fået nogen mulighed for at få en offentlig debat.

Mindretallet stemmer imod ændringsforslagene, hvis de kommer til afstemning, og vi stemmer imod forslaget ved tredje behandling.

Jeg vil slutte med at spørge, om ministeren for skatter og afgifter finder denne afgiftsmæssige behandling af en bestemt persongruppe rimelig set i forhold til andre lige så kvalificerede grupper af arvinger. Hvis ikke, vil ministeren så arbejde for en ligestilling? Hvordan vil ministeren ellers håndtere denne menneskeligt set vanskelige situation, som af mange mennesker vil blive betragtet som uretfærdig?

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal sige tak for hr. Støtters belæring og til gengæld belære ham om, at der ikke flyttes nogen retsbevidsthed; det, der skal flyttes, er flyttet, nemlig samfundets forståelse for, at mennesker af samme køn, som ikke